

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dolenjska železnica.

Državni zbor je, kakor smo že povedali, v drugem in tretjem branji vsprejel zakon o zgradbi dolenjske železnice. Poročal je slovenski poslanec gospod profesor Šuklje. Ker je to poročilo jako zanimivo in važno, ga hočemo tukaj navesti o glavnih potezah.

V začetku omenja poročilo ob kratkem zgovino tega projekta dolenjske železnice in iz njega izvemo, da je že pred četrt stoletja se bila sprožila misel, da bi se zgradila dolenjska železnica. Leta 1864 je trgovska zbornica kranjska se izrekla v nekem poročilu trgovinskemu ministerstvu, da je treba, da se zgradi železnica iz Ljubljane do Karlovca. Leta 1866 in 1868 je pa deželni zbor kranjski v resolucijah zahteval to železnico. Leto pozneje je pa vlada sama zbornici predložila obširen načrt o popolnjenji avstrijskega železniškega omrežja, v katerem se zopet nahaja železnica iz Ljubljane do Karlovca. Ker se je bil tedaj približal konec zasedanja, je vlada omenjeni načrt umaknila, a kranjskemu deželnemu odboru je naznanila, da se bode trdno držala razvitega programa. In zares vse železnice omenjene v tej vladni predlogi so že dodelane, razen dolenjske.

Kriza 1873. leta je zakrivila, da se ta železnica ni gradila, če se je tudi važnost njena v obče priznala in je leto poprej že bila tehnično-vojaška revizija raznih tras.

Leta 1883 je ta zadeva pa zopet prišla v tir. Misel, da bi se zidala takoj železnica prve vrste, ki bi vezala Kranjsko s Hrvatsko, morala se je opustiti zaradi premenjenih razmer, in začelo se je delati na to, da se vsaj Novo Mesto, Ribniška in Kočevska dolina, koder se veliki gozdi in premogovniki zvežejo z lokalnimi železnicami v Ljubljano. Pozneje ob ugodnejem času bi se pa napravila zveza s hrvatskimi železnicami. To leto se je deželnemu zboru naročilo, da sestavi odbor, ki bode imel izvesti vse priprave za grajenje lokalnih železnic na Dolenjskem. Leto pozneje se je v ta namen osnoval konsorcij, kateremu je deželni zbor dovolil takoj 5000 gld. Delovanje tega konsorcija je posebno pospeševalo trgovsko ministerstvo, ki je dalo zastoj potrebne tehnične organe, da so izdelali glavni na-

črt. Leta 1886 se je definitivno določila trasa lokalnih železnic. Ko je deželni zbor pozneje dovolil 500.000 za nakup glavnih delnic in je veliko požrtovalnost prebivalstva tudi jasno pokazala, kako potrebna je dolenjska železnica je vlada predložila državnemu zboru predlogo, da se zgradi lokalni železnici.

Prešedši k železničnemu projektu samemu, pravi poročilo, da bodeta obe dolenjski železnici dolgi 131.5 kilometrov in sicer glavno proga Ljubljana-Grosuplje-Trebnje-Novomesto-Straža 82.5 in stranska proga Grosuplje-Ribnica-Kočevje pa 49 kilometrov.

Naglašati se mora razlika projektovanih železnic gledé na njih občni značaj. Dočim bode stranska železnica Grosuplje-Kočevje zaradi manjšega prometa, ki je pričakovati, se gradila le kot normalnotirna lokalna železnica s porabo vseh za take železnice dovoljenih olajšav glede grajenja in preskrbljenja, bode se proga Ljubljana-Novomesto-Straža gradila kot tranzitna železnica, ker je na nji pričakovati več prometa in se je nadejati, da se kedaj zveže s hrvatskimi železnicami. Na to se bode oziralo zlasti pri določitvi meri in strma imenovane proge; kar se pa tiče oprave, se bode pa tudi kolikor je moč varčev postopalo, ker bode precej časa vendar ta železnica ostala brez vsake daljše zveze.

Železnica bode držala vzhodno iz Ljubljanskega kolodvora južne železnice in kot skupna proga držala do Grosupljega (22.5 kilometrov). Pri Grosupljem se bode pa razdelila. Glavna proga bode držala skozi Višnjo goro, potem v dolino reke Temenice skozi Trebnje in Hudo v Vršljah, kjer bode postaja za Novomesto, katerega se direktna železnica iz tehničnih uzrokov dotaknila ne bode. Ob levem bregu Krke obrne se železnica proti Gorenji Straži, kjer se bode za sedaj končala. Proga Grosuplje-Kočevje, bode pa držala z Grosupljega čez Dobro Polje v Velike Lašice, Ribnico, Srednjo vas in se bode na severni strani Kočevja končala s postajo jednegega imena.

Omeniti se pa morajo še uzroki, zakaj se bode železnica gradila ob Temenici. Od marsikateri strani se je predlagalo, da bi se železnica rajše gradila po Krški dolini, skozi Zagrac, Žužemperk in

Sotesko v Novomestu. Ne more se trditi, da bi ta misel ne imela nekaj zase. Krka je pred vsem vodna sila prve vrste. Vedno ima dosti vode, njeno moč pa povzdigujejo še naravni slapovi. Že sedaj to vodno silo porablja za razna industrijska podjetja, tako velika fužina kneza Auersperga na Dvoru in ni dvomiti, da bi se industrija v ti dolini jako razvila, če bi se po nji naredila železnica. Razen tega so ob Krki veliki gozdi v najboljšem stanju. Ne more se tajiti, da bi izvažanje lesa bilo jako železnici v korist. Toda zraven teh prednostij so pa tukaj še večje neugodnosti. Če bi se gradila železnica po Krški dolini, bili bi obe progi preblizu vkupe, kajti delila bi ju le tako imenovana Suha Krajina, bedna in nerodovitna visoka planjava. Odločilno za to, da se bode gradila železnica ob Temenici, je tudi to, da je Krška dolina le slabo obljudena in je le malo pripravna za poljedelstvo, dočim bode železnica ob Temenici držala skozi najrodovitnejše kraje kranjske dežele, kateri imajo relativno gosto in premožno prebivalstvo. Poleg tega je omeniti, da se nahajajo tukaj koristne rudnine. Tako so dobiva ruda v hribih pri Trebnjem, Hudem itd., katera se že sedaj vozi v fužine na Dvor, blizu Mirne so pa zasledili zaklade premoga. Ta rujavi premog je sicer slabše vrste in bode javaljne za izvoz, a za domačo industrijo bode pa gotovo velike vrednosti. Če se še pristavi, da se bode železnica iz Novega Mesta podaljšala do Straže, da se kolikor je moč tudi ugodni prometnim interesom Krške doline, je tedaj vsekako utemeljeno, da so se v novembru l. 1886 pri pregledovanju trase poleg zastopnikov c. in kr. vojnega ministerstva izrekli tudi vsi mero-dajni faktorji, ki so imeli zastopati lokalne prometne koristi, se izjavil, da naj se železnica gradi skozi Trebnje in v tem zmislu je odločila potem tudi vlada.

Kar se tiče narodnogospodarskega namena dolenjskih železnic bilo bi omeniti: Če se dežela Kranjska mora prištevati k onim pokrajinam naše države, katere imajo najmanj železnice, je še to neugodnost poštovati, da vse železnice držé le skozi severno in zahodno stran dežele, najboljši in najrodovitnejši del dežele, vzhod in jug, pa nema nobene železnične zveze. To je bilo tudi uzrok, da je gospodarstvo tu hitro propadalo in se je beda ši-

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Kacih petdeset kilometrov nad Madridom stoji velikanska stavba, ki je deloma kraljevska palača, deloma samostan, a ima mej svojimi poslopji tudi znamenito cerkev in druge imenitne prostore, vsega vkupe pa okolu 1200 oken. Španjci pravijo tej stavbi „El Escorial“ in zmatrajo jo za osmo svetovno čudo.

Nekoč obiskal je to orjaško zgradbo nek Francoz. Voditelj njegov razkazoval mu je vse znamenitosti, posamične krasote v lepi cerkvi, slikarske umotvore, s katerimi so okrašeni mnogobrojni altariji, drzovito obokane dvorane in ves, v podobi brane osnovani načrt ter naposled dejal: „Vidíte, vse to je posledica bitke St. Quentin-ske. Kralj Filip II. obljubil je namreč v tej bitki, da sezida tako velikansko poslopje, ako bitko dobi. In dobil jo je.“

Francoz pa je na to dovtipno odgovoril: „Čujte, vaš kralj moral je imeti velik strah, da je storil tako ogromno obljubo.“

Ta smešnica usiljevala se mi je baš poslednje dni. Čital sem namreč razne izbruhe klerikalne jeze in togote v klerikalnem dnevniku in v Kalanovem lističu, ki izhaja tam nekje v Trnovskem farovžu, blizu znanega „Kerna“, kjer se sedaj tudi o poletnem času uprizarja politično drsanje. Kapelanska glasila začela so pisati s samim žveplom in s samo smoló, a dosegla neso s tem nič drugega, nego da ves svet soglašá v tem: Gospoda mora imeti strašno jezo in togoto, da se je tako daleč spozabila.

Kapelani Žitnik, ki je nekdanji bil sotrudnik Vaš, prelevil se je iz „liberalnega“ Pavla v klerikalnega Savla, in ta prememba se ni vršila na potu v Damask, ampak na potu iz Št.-Jarneja v Ljubljano, a ne njemu na korist. Sedaj rabi samo še najkrepkejša izraza in ponavlja in sklanja besede „gnoj“, „gnojnica“, „fekalije“, „smrdljiva tekočina“ itd. z izredno virtuoznostjo, da bode že skoro postal specialist v ti za ekonomije sicer jako koristni, a ne baš vonjavi stroki.

S tem pa njegov delokrog še ni bil omejen. Tudi članki à la „Narodni humbug“, imenitno „Slovensko berilo za meščanske šole“, katero

nekda na drobno in debelo prodaja v svoji zalogi, še neso ukrotili njegovega slavohlepa. Lovorovi venci spleteni okolu ljubeznive Kalanove glave, neso mu dali več miru in mislil si je: „Kaj posebnega moram izumiti.“ Rečeno, storjeno.

Najprej je mislil otvoriti tečaj za mladočeške poslance, katere bi bil drage volje temeljito sedeti učil. A ker se ni nihče zglašil in ker je sam pri prvi demonstraciji skoro s stola pal, razvidel je takoj, da za ta posel nema potrebnega talenta. Zaradi tega predstavljal se nam je v raznih ulogah. Videli smo ga, prelivajočega povodom znanega kompromisa krokodilske solze, liki dobro namočena morska goba.

Čuli smo gromonosne govore njegove, katere je, kakor je v svoji skromnosti sam povedal, le sam sebi govoril; videli in slišali smo ga, kako je ob lanskih deželnozbornskih volitvah palčico vihteč dvema pristašema naše stranke pretel: „Slaviji“ in „Slavcu“ bom že pokazal!“, čitali nedavno, kako je pobijal Beblove in Liebknechteve nazore deloma pred poslušalci, ki teh dveh gospodov niti po imenu ne poznajo. Smejali smo se pri vsem tem prav pošteno in si mislili:

rila Če se zgradi omenjeni železnici, ki bodeta koristili okoliš z 200.000 prebivalci, bode se pa razmerje hitro premenilo, kmetijstvo in gozdarstvo, ki že dandanes daje lepe dohodke, bi se pa pozdignili in razvili. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. maja.

Odgovor grofa Schönborna na dr. Riegra interpelacijo.

V veliko zadrego je spravil Staročeh pravosodni minister s svojim odgovorom na dr. Riegra interpelacijo. Njih listi sedaj sami ne vedo, kaj bi pisali. Proti vladi si ne upajo pisati, zanjo pa ne morejo. Sami priznavajo, da je minister le dal mogočno orodje Mladočehom proti Staročehom v roke. Sedaj nihče ne more več tajiti, da v nemških okrajih jezikovna enakopravnost ne bode veljala, ko se dožene sprava, če se že sedaj vladi ne zdi potrebno pri razpisu uradnih mest zahtevati znanja obeh deželnih jezikov. „Politik“ misli, da ni bilo pametno, da je vlada s svojim odgovorom otežila stališče dr. Riegra, ki se neustrašeno bori za češko-nemško sporazumljenje proti Mladočehom.

Dalmatinske volitve.

Dolgo se je odlašala verifikacija dalmatinskih volitev. Sedaj je pa verifikacijski odsek sklenil, da hoče priporočiti, da se odobri volitev poslanca Šupeka v Zaderskejški mestni skupini. Ugovarja se, da je ta volitev neveljavna, ker županstvo ni pustilo prepisovati seznamov volilcev. Večina odsekov je pa mislila, da se zaradi tega še veljavnosti volitve ne dá oporekati, ker je vendar slednjemu bilo dovoljeno, da pogleda, je li upisan v volilnem seznamu.

Prepeljanje trupla Mickiewiczzevega.

Gališki deželni odbor je sklenil, da se na deželne stroške prepelje truplo pesnika Adama Mickiewiczza iz Pariza v Krakovo. Rusinski listi pa protestirajo proti temu sklepu. Nam se ta protest ne zdi posebno umesten, ker Mickiewiczzeva dela ne delajo čast samo poljskemu narodu, temveč vsemu slovaštvu.

Varnost države.

„Moskovskija Vjedomosti“

neso več tako v milosti pri ruskem dvoru, od kar je umrl Katkov. Te dni so carja svarile, da bi ne potoval letos na Finsko, ker tamošnji kazenski zakon ne daje dovolj jamstva za njegovo življenje. Po tem svetu se pa car ne misli ravnati in Moskovski list dobil je strog ukor, ker se je preduril sumničati finske naprave. Sedaj bodo v njega uredništvu dobro vedeli, da so zgubili upliv v višjih krogih in da pred vsem car njih sveta ne potrebuje. Omeniti je, da ta list je sicer ohranil na videz svoj konservativni značaj, v resnici je pa postal židovski organ, kajti uredništvo je prišlo židom v roke.

Boulanger.

H generalu na otok Jersey bila je šla v resnici deputacija pregovarjat ga, da se vrne v Francijo. Boulanger pa ni o tem nič hotel slišati in je očital dotičnikom, da ga hočejo dati v roke Constantu. Ko je Deroulède opomnil, da general dobro ve, kaj je vojaški pogum, on in prijatelji njegovi pa vedó, kaj je meščanski pogum, prišlo je do jako burnega prizora. Odposlanci so se vrnili, ne da bi bili kaj opravili. Sedaj bodo pa še poslednji pristaši ostavili generala in o njem se ne bode več dosti govorilo.

Socijalnodemokratska stranka

v nemškem državnem zboru hoče nekda jako taktно postopati in pred vsem na to gledati, da kaj do-

„Und der Himmel reich an Huld
Hört auch das an mit Geduld.“

Veseli se naše pa se je letos še pomnožilo, ko imamo dovolj prilike, opazovati, kako narašča besnost in kako se ž njo množe psovke, kako postaje klerikalni dnevnik vedno besnejši, da se kar zaletava in z glavo buta zdaj v to, zdaj v ono neljubo mu besedo. Kakšno mu je duševno stanje, kaže najbolje poslednji njegov listek „K izvirku Bistrice“, ki mi je bil v izredno zabavo.

Žal mi je, da zaradi prostora ne morem priobčiti vseh krasot tega spisa, čitatelj bodi torej zadovoljen z nastopnima: „Ta izlet pa igrajoč v blagodejni menjavi spe naprej v mnogolični jednoličnosti, raznovrstni jednakomernosti“... „a vstopiš mej beo bukovje, zaleskeče se ti tisočkrat razdeljen žarek na gladkih peresih, zatrepeče, zašepče“...

Priznavati moram, da niti pojma nemam, kakšna bi utegnila biti mnogolična jednoličnost, ali pa raznovrstna jednakomernost in da še nikdar nesem zapazil žarka, ki bi šepetal. K temu treba menda uprav klerikalnih ušes. Zato pravim: Velika mora biti jeza, da spravlja take otrobe na dan, s.

seže za svoje volilce. Letos se je dala voliti v vse odseke, dočim prejšnja leta socijalnodemokratski poslanci neso marali prevzeti izvolitve v odseke. Tudi ne misli ta stranka staviti pretiranih zahtev, temveč hoče pred vsem imeti to pred očmi, kaj se dá doseči. Četudi so delavci dne 1. maja demonstrirali za osemurni delavnik, predlagajo vendar socijalni demokratje v državnem zboru, da naj se za sedaj zakonito uvede deseturni delavnik.

Afriške zadeve.

Sedaj se vrše pogajanja med Anglijo in Nemčijo o mejah obestranskega upliva. Sporazumeti se hočeta, kako daleč bode vsaka prodirala v notranjo Afriko in kod bodeta širili svojo trgovino. Anglija nekda kaj odločno zagovarja svoje interese in se ne mara udati v nemške zahteve.

Dopisi.

Iz Ormoža 8. maja. [Izv. dop.] (Izlet „Triglava“). V „Südt. Post.“ od 3. t. m. je dopis iz Ormoža, v katerem se „Triglavu“ priporoča, naj ne priredi izleta v Središče, ampak v Ormož. Da ta dopis ne bi imel neugodnih posledic in da se resnica izve, si usojam javno izreči, da tega dopisa ne odobrujemo, ker je v njem povedano le čudno mnenje jedne ali dveh oseb, ne pa mnenje narodne stranke, ki se bode svečanosti „Triglava“ rada udeležila in to podjetje vsestranski podpirala. — Konečno pa obžalujemo, da je imenovani dopis, ki bi lahko narodno stranko na tak čuden način kompromitoval, prišel v javnost.

Iz Kranja 6. maja. [Izv. dop.] (Izlet „bralnega društva“ Kranjskega v Begunje!) Dasiravno neso temnosivi oblaki preteklo nedeljo obetali izletu našemu najboljšega vremena, upála nam vendar neso srca, ko smo se jeli zbirati na kolodvoru Kranjskem, da nas popelje popoldunski vlak v divno Gorenjsko — v Begunje. Prišedši na Loško postajo, ker je lil že dež s curkoma, menili smo, da nam ne bo preostajalo drugzega, ko v Lescah čakati povratnega vlaka. A človek obrača, Bog obrne! V dobri četrte ure ponehal je dež in pomladansko solnce je nas prijetno obsevalo izza oblakov, ko smo korakali, bilo nas je nad 60, pod zastavo v $\frac{3}{4}$ ure od Lesca oddaljene Begunje. Od daleč smo čuli že grmenje topičev, ki so pozdravljali naš prihod. Kmalu pred vrtom g. Janše v Begunjah, kjer se imela vršiti veselica, pričakovala nas je pod slavolokom mimo ogromne množice kmetškega ljudstva iz Begunj in okolice, prostovoljna požarna bramba Begunjska z zastavo in godbo na čelu. Dospevši do tja, pozdravi nas nje načelnik v slovenskem gevoru z laskavimi besedami zahvaljuje se nam za prijazen pohod in pripne na zastavo „bralnega društva“ krasen trobojen trak z napisom: Prostovoljna požarna bramba v Begunjah, — v spomin! Na primerno zahvalo od strani „Bralnega društva“ za prijazni vsprejem ter darilo, podali smo se z godbo na čelu na prostoren, s trobojnicami ter lampijoni krasno odičen vrt g. Janše. Po kratkem oddihljaji tamo, naznanil nam je pok topičev, da se bliža Tržiško „Bralno društvo“.

Pripeljalo se jih je 10 voz s pevskim zborom na čelu. Vsprejem in pozdrav vršil se je od strani požarne brambe Begunjske ter „Bralnega društva“ Kranjskega soseben presrečno, ker dvomili smo že, da pridejo, ker je baš nad Tržičem sipal mogočni Jupiter pluvius dež in točo v obilici. Da jih ni oplašilo s črnimi oblaki prepričeno nebo, koje izlivalo je zlasti mej potom vso jezo na izletnike, zato jim gre vsa čast!

Na vrtu vršil se je potem pevski vspored. Zbori in četverspevi „Bralnega društva“ Kranjskega menjavali so z onimi „Bralnega društva“ Tržiškega, mej posamičnimi oddihljaji igrala je pa godba. Istinito presenetil nas je pevski zbor Tržiškega „Bralnega društva“, ki je izvrševal pevske točke tako dobro, da je bilo popolnoma zaslužno vsakokratno odobravanje od strani občinstva. Po končanem vsporedu bil je v dvorani živahen ples. Žal, da je tako hitro minol čas, ki ga smo prebili v toli prijazni družbi zavednih Begunjcev ter vrlega „Bralnega društva“ Tržiškega. Ob 7. uri zvečer odbajali smo iz Begunj. Tamošnja požarna bramba in „Bralno društvo“ Tržiško spremljalo nas je nekaj časa in potem smo se poslovili. Vsa čast in slava vrli prostovoljni požarni brambi Begunjski za nam izkazano rodoljubje, presrečna hvala ji za podarjen trak; najiskrenejša zahvala „Bralnemu društvu“ Tržiškemu za bratski pohod.

Omeniti je še, da se je udeležilo veselice mnogo okoličanov zlasti Radovljčanov in da je bila

postrežba g. Janše izborna, za kar se še posebno zahvaljujemo.

Iz Celja 9. maja. [Izv. dop.] (Samomor.)

V četrtek 8. maja zvečer ustrelil se je pomožni uradnik „Posojilnice v Celji“ g. Fran Hrašovec v svojem stanovanju. Naše so se na njegovi mizi naslednje vrstice:

„P. N. Ne obsojajte me, ljubi ljudje! Ali je pač čudno to nesrečno djanje? Kdor bi poznal razdejanje v mojem srci, bi me milostno in blagotno sodil. Storitite to vsi; oni, ki so me poznali, bodo, upam, to storili. Uzroke vzamem seboj. Upanje spremenilo se je pri meni v smrt. Nervoznost in razburjenost neopisljiva. Ne obdolžujte nikogar, da je uzrok moje smrti, sodba bila bi krivična — — — !“

Naslednje reči so moja last:

Vse perilo in posteljna oprava izvzemši postelje in žimnice. Vzglavje je moje.

Ravno tako nočna omarica, ura, hišna kapelica (podoba), vsa obleka in obutev, ravno tako prstan in ura z verižico. Dolžno pismo*, nočna omarica je izposojena in je gospe Winklerjeve, revolver je moj, ravno tako drugo pohištvo, katerega nisem mogel zaradi malega prostora imeti v sobi.

Vsi ključki so v mojem hlačnem žepu. V pisarni je vse, kar se mi je zaupalo, v najlepšem redu.

Od gotovine, kar je imam pri sebi je moje, dva zlata à 5 gold. 56 kr. je 11 gold. 12 kr.; 1 križavec za 2 gold. 30 kr., in papirni denar za 19 gold. 60 kr., skupaj 33 gold. 2 kr., in pri posojilnici plača za 8 dnij — 10 gold., vkup še torej gotovega 43 gold. 2 kr.

Konečno prosim za blagoslovljeno zemljo. Lepo podobo (Kristus na križi) in uro naj vzamejo moji stariši, vse drugo se naj, če bi stroški bili višji proda in se naj s tem stroški pokrijejo.

S tem se beležim jaz najnesrečnejši

Hrašovec mp.

Celje 8. maja 1890.

G. Franc Hrašovec bil je rojen pri Mali nedelji pri Ljutomeru; študiral je na gimnaziji v Mariboru in potem v Varaždinu, kjer je prebil tudi maturo. Ker se mu ta ni v Cislajtani priznala, ni mogel se učiti pravoslovja, ter je ustopil najprej kot stenograf pri g. dr. Filipiči, potem mu je podelila „Posojilnica v Celji“ pred nekaterimi meseci službo drugzega uradnika.

Nesrečen se je zaljubil, in hotel oženiti; a tu je moralo se nekaj pripetiti, kar mu je stisnilo revolver v roko.

G. Hrašovec bil je vedno tih in pohleven; družine ni iskal, ampak bil je vedno bolj za se. Bil je tako štedljiv, da si je vkljub prilično majhni plači prištedil čez 400 gold., s katerimi si je naročil in plačal potrebno pohištvo za ženitev. — Naj v miru počiva!

Na Savi 9. maja. [Izv. dop.] Ali veste, go-pod urednik, koliko časa treba listu iz Ljubljane na Savo. Premislite, cele tri dni, da si je po železni cesti samo 38 kilometrov do Vas! Istinito je čudno, da poštni provodniki še sedaj ne vedo, da v vsej Avstriji eksistira samo jeden poštni urad z imenom Sava. Skoro vsak teden, in še celo po večkrat, zapeljejo korespondenco in novine gori na Gorenjsko v Jesenice, kjer je v bližini tudi vas Sava, — ali to ni nikaka poštna postaja, — pa pišete še toliko razločno na naslovu: pošta Sava. Danes sem zopet vsprejel dopisnico, ki je bila oddana v Ljubljani 7. t. m. Romala je v prvo v Jesenice, na to šla na božjo pot na Hrastnik na Štajersko, od koder je danes srečno prispela k nam. Vest, ki jo mi je poslal prijatelj iz Ljubljane, imela je večeraj še važnost zame, a danes bila je že, ker prekasna, brez vsake cene. Človek že res ne ve, bi se li smejal, ali jezil. Slavno poštno ravnanstvo v Trstu bi si usojal prositi najuljudnejše, da izvoli poučiti provodnike pri ambulanci, kje je Sava, kajti to zapeljavanje je vendar le prepogosto.

Iz Št. Petra na Notranjskem 8. maja. [Izv. dop.] Preteklo zimo nam je silna burja na cerkvenem zvoniku streho tako raztrgala, da je treba nujne poprave. Kakor se je razvidelo, bode ta poprava stala blizu 800 gld. Za tukajšnjo župnijo je letos radi zelo slabe lanske letine ta znesek skupaj spraviti zelo težavno. Olajšal nam je to breme častni občan tukajšnje županije g. Kalister,

*) Čez denar, ki ga je dal na posojilo.

Dalje v prilogi.

V torek 6. dan t. m. je pri tukajšnjem konjaču neki domači, njemu v opazovanje poslani pes poginil in sekcija je dokazala, da je bil stekel.

Vsled tega se na podlagi postave z dne 29. februarja 1880. leta, drž. zak. št. 35, od današnjega dne počeni

trimesečni pasji kontumac

za celo mesto upelje, in ukaže, da smejo psi v tem času le s trdno torbo okolu letati ali pa se morajo zunaj hiše voditi na vrvi.

Psi, ki bodo prosto brez torbe okolu letali, bodo se polovili in pokončali, proti nemarnim lastnikom pa se bo postopalo po dotičnih postavnih določbah.

Ob enem se omenja, da bode postavne varstvene naredbe za 4 kilometre daleč okolu mesta upeljalo c. kr. okrajno glavarstvo.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 8. maja 1890.

Zahvala in priporočilo.

Podpisani se nujno zahvaljujem vsem gostom in obiskovalcem moje gostilne v Šiški „Pri kamnitni mizi“ za dosednji obisk, ob enem pa naznanjam, da sem se preselil v

gostilno „Pri Žvokeljnu“.

Priporočam se vsem najtopleje, zagotavljam, da bodem vedno služil z dobro jedjo in pijačo, kakor tudi s pošteno postrežbo.

Z velespoštovanjem

Janez Košenina

mesar in gostilničar.

(376-2)

Trgovina z železnino

Albina C. Ahčin-a

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8

priporoča svojo bogato zbirko

nagrobni križev

pristno pozlačenih in najfinejše izdelanih, ali tudi surovih.

Dalje se priporoča za izdelovanje grobnih in cerkvenih omrežij (gavtrov) i. t. d.

(78-6)

Za čas stavbe

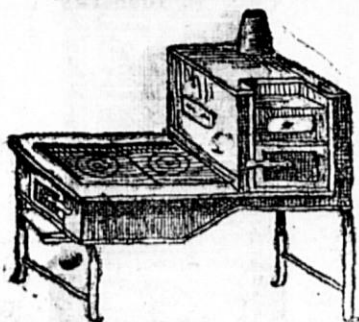
priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za stokodiranje, drat in evice, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljši Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena številna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove.

(9-21)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in plužne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, rovnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

!Prav ugodna ponudba!

Dne 28. maja t. l. vršila se bode pod ugodnimi pogoji

prostovoljna prodaja na drobno

posestva gradu „Brinje“ (Seitenhof)

pri deželni tabli uknjiženega. Posestvo je 18 km od Ljubljane oddaljeno in obsega grad s prostornimi gospodarskimi poslopji, malinom v prav dobrem stanju in nad 70 oral zemlje. — Natančne ponudbe pove

Ljudevit Pour,

Brinje, pošta Šmarije pri Ljubljani.

(338-1)

P. n.

Podpisani usoja se naznanjati p. n. občinstvu, da je odprl v Dravljah hiš. št. 30 v lastni hiši

gostilno.

Bližina glavne ceste (— pot od znamenja sv. Roka ob glavnej cesti drži naravnost do gostilne —), lep vrt, vzlasti pa vsekdar izborna postrežba z dobrimi vini in vedno svežim pivom, kakor tudi vedno fino pripravljena jedila po možno nizkej ceni navedajo ga z nado, da ga slav. občinstvo mnogobrojno počasti s svojim obiskom, h kojemu vabi

z velespoštovanjem

Valentin Florijančič,
vulgo Sôjar.

(361-2)

Mitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo spridni in slabi deli krvi, je že več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepitno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljemanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevesih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vsa delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrsnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.

Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svoto.

Svarjenje!

Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „dr. Rosovega zdravilnega balzama“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani napis: „Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205-3“ v nemščini, češčini, madjaščini in francoščini, na pročelju pa natisneno moje zakonito varovano varstveno znamko.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,

Praga, št. 205-3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Ludvik Grešcl, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojni: Fr. Baocardič, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Metliki: Fran. Wacha, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Idriji: Jos. Warta, c. kr. rud. lekarna.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznано:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prsa unamejo ali strdijo, pri oteklinah vsake vrste, pri črvi v prstu in pri za-nohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morskej mrtvi kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v kolnih, rokah in ledjih, zoper potne noge, pri razpokanih rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu

telesa sploh, vratnej otekline.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(88-7)

SVARILLO! Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozarjam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo, če imajo rumene škatljice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na rdečem papirji tiskan v devetih jezikih in so zavite v svetlomoder karton, ki ima natisneno moje varstveno znamko.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Pod Tranco št. 1 J. SOKLIČ Gledališke ulice št. 6

priporoča (184—11)

veliko izbér najmodnejših klobukov za pomlad in poletje, posebno praktičnih gumijevih patentnih ventilatorjev, katerih pôt ne premoči, in pristnih angleških klobukov, jako trajnih; ravno tako uniformskih klobukov in kap za c. in kr. državne uradnike. Za poletje priporoča veliko izbér najmodnejših slamnikov.

Izvrstno pivo

prve Graške delniške pivovarne

poprej SCHREINER & sinovi

združeni pivovarini (103—13)

Schreiner v Gradci & Hold v Puntigamu

prodaja po tovarniški ceni

zaloga v Ljubljani

Kolodvorske ulice 24 **M. ZOPPITSCH** Kolodvorske ulice 24

I. Vipavska sadjarska zadruga

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

s sedežem na Slapu

razpošilja vse vrste zgodnjega sadja, smokev, namiznega grozdja in zelenjadi v najfinjši kakovosti presno z drevesa tekom primerne časa. Pošiljajo se vsak dan na vse kraje cajne à 5 in 10—12 kg proti poštnemu povzetju. Cene bodo ves čas jako nizke, nižje ko povsod drugod. Cajne se računijo po kupneji ceni ter se frankovane za isto ceno vzmó nazaj.

Zadruga želi s tem omogočiti p. n. gospódi, hótelom, gostilnicam, zavodom, zdravíščem, privatnim hišam in družinam vsakdanje dobivanje finega, na drevesu dozorelega in pri tem najcenejega sadja naravnost od pridelovalca.

Za p. n. sadne trgovce in prekupce po dogovoru jako znižane cene in poljubna kvantiteta. — Cene stavijo se jim nižje ko povsod drugod in je postrežba reelna.

Cene veljajo loco Slap ter se bodo od tedna do tedna naznanjale po listih. (331—3)

Naslov za telegrame: Zadruga — Vipava — Kranjsko.

Fin med v satovji

kilo 70 kr.: od 1 kile naprej pošilja se tudi po pošti. — Za čebelarje

pristni garantirani pitanec

v kositrenih škatljah po 5 kilo, à kilo 60 kr., (škatlja 30 kr.), pošilja se po pošti proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

OROSLAV DOLENEC

svečar, (335—6)

trgovina z voskom in medom.

Zobozdravnik

AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908—56)

v hótelu „Pri Maličič“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti „svoje trajnosti zlato plombo.

Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najnovejših ameriških metodah, ne da bi se odstranile korenine. Za vsak komad jamci.

Najboljša

Brnska sukna

razpošilja po originalnih tovarniških cenah

tovarna finega sukna

SIEGEL-IMHOF

v Brnu.

Za elegantno pomladno in poletno moško obleko

zadosti je 1 odrezek v dolgoti 3-10 metra, to je 4 Dun. vatli. 1 odrezek velja:

gl. 4.80 iz navadne

gl. 7.75 iz fine

gl. 10.50 iz jako fine

gl. 12.40 iz najfinejše

(129) pristne (22)

ovčje volne.

Nadalje so v največji izbiri: s sviló pretkana grebenasta sukna, blago za ogrtače, loden za lovce in turiste, peruvienne in toskanjske za salonske obleke, predpisana sukna za gg. uradnike, blago iz sukanca za moške in dečke, ki se sme prati, pristna piqué-gilet-blaga itd. itd.

Za dobro blago, natančno uzorec odgovarjajočo in točno dopošiljatev se jamci.

Uzorec zastoj i franko.

Gradec: Lekarna Vendelina pl. Trnkóczy ja, deželna lekarna, Sackstrasse.

Dunaj: Lekarna Viktorja pl. Trnkóczy-ja, „pri sv. Frančišku“, (ob jednom kemična tovarna), V., Hundsturmstrasse 113. (1035—22)

Nepresegljivo za zobe

je

I. salicilna ustna voda

aromatična, upliva okrepčevalo, zabranjuje gnjilobo zob ter odstranjuje iz ust neprijetni duh. Jedna velika steklenica 50 kr.

II. salicilni zobni prašek

splošno priljubljen, upliva jako okrepčevalo ter ohranjuje zobe svetlo bele, à 30 kr.

Navedeni sredstva, o katerih je došlo mnogo zahvalnih pisem, ima vedno sveži v zalogi ter vsak dan po pošti pošilja

lekarna Trnkóczy

v Ljubljani

Dunaj: Lekarna Julija pl. Trnkóczy-ja, „pri zlatem levu“, VIII., Josefstädterstrasse 30.

Dunaj: Lekarna dr. Otona pl. Trnkóczy-ja, „pri Radetskiju“, III., Radetzkyplatz 17.

zraven rotovža.

Zunanja naročila se s prvo pošto razpošiljajo.

Y skoro dvajset tisoč prodajalnicah

prodajani in povsod kot najboljše sredstvo proti mrčesom priznani

„Zacherlin“

je

zopet ceneji postal.

Pristne steklenice imajo ime J. ZACHERL in veljajo od sedaj: 15 kr., 30 kr., 50 kr., 1 gld. — kr.

Ta izbrana specijaliteta uniči s presenetljivo silo in hitrostjo ves mrčes v stanovanjih, kuhinjah in hotelih, v hišni opravi in obleki ter na vseh naših domačih živalih, v hlevih, na rastlinah, v rastlinjaki in po vrtih. Kar se v samem papirji navaga, ni nikoli pristna Zacherl-ova specijaliteta. (272—4)

Ljubljana:	Ed. Mahr	Postojna:	Fran Kogej.
"	Ivan Perdan	Škofja Loka:	Karol Fabiani.
"	Viktor Schiffer.	Borovnica:	Fran Verbič.
"	Mihail Kastner.	Kočevje:	Fran Krenu.
"	Jan. Luckmann.	Vel. Lašče:	Ivan Justin.
"	Peter Lassnik.	Krško:	Rupert Engelsberger.
"	H. L. Wencel.	Kostanjevica:	Alojzij Gatsch.
"	Schusswig & Weber.	Idrija:	Fran Kos.
"	Karol Karinger.	Kranj:	Fran Dolenc.
"	Josip Terdina.	"	Lekarna pri Sv. Trojici.
"	J. Klauer.	"	Vilj. Killer.
"	Jeglič & Leskovic.	Lož:	Fran Kovač.
"	Anton Krisper.	Radovljica:	A. Roblek, lekar.
"	Ivan Fabian.	Črnomelj:	Lud. Pers.
"	Ferdinand Plautz.		

Fran Jevnikar

Ljubljana

Tržaška cesta šte. 29

priporoča slavnemu občinstvu

lepo, ukusno in solidno izdelane salonske in navadne lončene, belo, ru-javo, zeleno, in slonokoščeno osteklene, ognju protivne (257—7)

peči

v najraznovrstnejih oblikah, kakor tudi vse v to stroko spadajoče izdelke po najnižjih cenah.

Cenilnike pošiljam na željo franko.

Zastopstvo pri F. P. VIDIC-U & Comp.